

Sygn. akt II Ka 282/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

26 listopada 2021r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale Jana Babiaka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koninie

po rozpoznaniu 26 listopada 2021r.

sprawy **M. L.**

oskarżonego z art.178a§4k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z 6 lipca 2021r., sygn. akt II K 1675/19

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł i wymierza mu opłatę za to postępowanie w kwocie 180zł.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 282/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

o.1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sadu Rejonowego w Koninie z dnia 6 lipca 2021 r., sygn. akt II K 1675/19

0.1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.1.3. Granice zaskarżenia

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1.2.1. Ustalenie faktów

0.1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.1.2.2. Ocena dowodów

0.1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. Naruszenie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 69 § 1,2 i 4 k.k. w zw. z art. 53 § 1 k.k. poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy, bez należytego uwzględnienia wszystkich okoliczności łagodzących, mogących być uznanymi za wypadek szczególnie uzasadniony.</p> <p>2. Naruszenie art. 43a § 2 k.k. w zw. z art. 53 § 1 k.k. poprzez orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w kwocie 12.000 złotych, podczas gdy okoliczności istotne dla miarkowania świadczenia uzasadniały orzeczenie środka w minimalnej wysokości</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Podnoszone przez obrońcę w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego sprowadzają się w gruncie rzeczy do zarzutu rażącej niewspółmierności kary i świadczenia pieniężnego. Przeprowadzona kontrola instancyjna nie wykazała by w stosunku do oskarżonego tak jak o to wnosił jego obrońca		

znalazła zastosowanie instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zgodnie bowiem z treścią art. 69 § 1 k.k. karę pozbawienia wolności orzeczoną w wymiarze nieprzekraczającym roku można warunkowo zawiesić wyłącznie co do sprawcy przestępstwa, który w czasie jego popełnienia nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Tymczasem w niniejszej sprawie po za dopuszczalnym wymiarem kary nie została spełniona żadna z tych przesłanek. M.

L. został bowiem skazany przez Sąd I instancji za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. popełnione w dniu 8 listopada 2019 r., przy czym jak wynika z karty karnej załączonej do akt niniejszej sprawy już przed tą datą był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa podobne i skazywany prawomocnymi wyrokami na kary bezwzględnego pozbawienia wolności, a pomimo tego ponownie dopuścił się o on czynu zabronionego o znacznej społecznej szkodliwości nie bacząc na konsekwencje swojego postępowanie. Powyższe wskazuje na to, że orzekane dotychczas kary nie były wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Dodatkowo oskarżony przypisany mu występki popełnił w warunkach recydywy szczególnej podstawowej po odbyciu kary pozbawienia wolności przekraczającej okres 6 miesięcy (art. 64 § 1 k.k.). Tym samym w ocenie Sądu odwoławczego brak było jakichkolwiek podstaw

do warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Kontrola instancyjna nie wykazała również, by orzeczona względem oskarżonego kara 10 miesięcy pozbawienia wolności była karą nadmiernie surową i nieuwzględniającą wszystkich okoliczności łagodzących. Sąd I instancji w sposób prawidłowy w ocenie Sądu odwoławczego wymierzając tę karę zastosował wszystkie dyrektywy wymiaru kary wynikające z treści art. 53 k.k.. Wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd ten dostrzegł również zmianę sposobu życia oskarżonego po popełnieniu przestępstwa wskazując, że miał on wpływ na wymiar orzeczonej kary, jednakże należy przypomnieć o tym, iż oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną zaś przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Nie można zatem pomijać całkowicie jego kryminalnej przeszłości i skupiać się wyłącznie na teraźniejszości. Prowadzenie ustabilizowanego trybu życia rodzi nadzieję, że oskarżony w przeszłości nie popadnie ponownie w konflikt z prawem, lecz taka postawa nie może całkowicie przysłańać tego, że uprzednie skazania oskarżonego nie przyniosły jakiegokolwiek poprawy jego zachowania i pogłębionej refleksji nad swoim postępowaniem. Oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków z uprzednio orzeczonych kar i ponownie w sposób w pełni świadomy zlekceważył panujący porządek prawny. Nie sposób podzielić stanowiska obrony, iż sposób i miejsce poruszania się oskarżonego znajdującego się w stanie znacznej nietrzeźwości potencjalnie nie stanowiło zagrożenia dla kogokolwiek,

albowiem sam już fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego przez osobę znajdującą się pod wpływem alkoholu w stężeniu przekraczającym ustawowe granice stwarza niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu, a łagodniejsze spojrzenie na takie zachowania jest całkowicie nieuzasadnione i niedopuszczalne. Podobnie za okoliczność łagodzącą nie może zostać uznana postawa oskarżonego bezpośrednio po zatrzymaniu polegająca na wykonywaniu poleceń funkcjonariuszy policji, gdyż taka postawa stanowi normę, a zarazem obowiązek zatrzymanego i jest wymagana od każdego kierowcy poddawanego kontroli drogowej. Należy mieć także na uwadze, że występki z art. 178a § 4 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, a działanie w warunkach recydywy szczególnej podstawowej uprawnia dodatkowo Sąd do wymierzenia kary w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, zaś orzeczona przez Sąd I instancji kara 10 miesięcy pozbawienia wolności mieści się w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Rolą sądu przy wymiarze kary jest również eliminowanie poczucia społecznego przyzwolenia w zakresie pewnej kategorii czynów, w tym na gruncie niniejszej sprawy kierowania samochodem pod wpływem alkoholu.

Mając powyższe okoliczności na względzie zarzut obrońcy dotyczący naruszenia art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 69 § 1,2 i 4 k.k. w zw. z art. 53 § 1 k.k. należy uznać za całkowicie chyby.

Przechodząc natomiast do drugiego z zarzutów wniesionej apelacji podkreślić należy, iż tutaj również kontrola instancyjna nie wykazała nieprawidłowości. Orzeczone przez Sąd I instancji świadczenie pieniężne mieści się w dolnej granicy wyznaczonej treścią przepisu art. 43a § 2 k. zgodnie z którym w przypadku sprawców przestępstw określonych w art. 178a § 4 k.k. sąd obligatoryjnie zobowiązany jest orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej kwocie wynoszącej 10.000 zł. Górna granica została wyznaczona przez art. 43a § 1 k.k. na kwotę 60.000 zł. Podobnie jak w przypadku pierwszego z rozpatrywanych przez Sąd odwoławczy zarzutów tak i w tym wypadku okoliczności obciążające oskarżonego miały charakter przeważający i dlatego też w pełni zasadnym i adekwatnie surowym było orzeczenie omawianego środka karnego w

takiej wysokości jak to uczynił Sąd I instancji z uwagi na choćby działanie oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa. Nie powtarzając ponownie argumentów przytoczonych przy rozpatrywaniu pierwszego z zarzutów stwierdzić jedynie należy, że Sąd I instancji w sposób prawidłowy odpowiednio zastosował wszystkie dyrektywy wymienione w art. 53 k.k., w szczególności uwzględnił sytuację majątkową oskarżonego. Tym samym zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 43a § 2 k.k. w zw. z art. 53 § 1 k.k. zdaniem Sądu odwoławczego jest bezzasadny.

Wniosek

<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 1 roku próby, z zaliczeniem na poczet kary okresu zatrzymania oraz orzeczenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji obrońcy, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia. Kontrola instancyjna wykazała, iż w stosunku do oskarżonego o czym była mowa szerzej w pkt 3.1. niniejszego uzasadnienia nie zachodziły przesłanki umożliwiające i uzasadniające zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Wymierzona przez Sąd I instancji kara była sprawiedliwa i adekwatna do przypisanego oskarżonemu występku z art. 178a § 4 k.k.. Kara ta została wymierzona przez Sąd I instancji z uwzględnieniem wszystkich dyrektyw wymiaru kary wymienionych w treści art. 53 k.k.. Nadto mieściła się w dolnej granicy ustawowego zagrożenia i nie można ją uznać za nadmiernie surową. Z uwagi na powyższe bezzasadny okazał się wniosek o zmianę zaskarżonego poprzez zmniejszenie wymiaru orzeczonej kary pozbawienia wolności i jej</p>		

warunkowe zawieszenie na okres 1 roku próby.

Jednocześnie Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutu apelacji obrońcy odnoszącego się do orzeczonego przez Sąd I instancji środka karnego w postaci obowiązku zapłaty przez oskarżonego świadczenia pieniężnego w kwocie 12.000. i w tym zakresie nie dopatrywał się uchybień w orzeczeniu Sądu I instancji podlegających uwzględnieniu z urzędu i skutkujących koniecznością zmiany, bądź uchylecia zaskarżonego wyroku. Środek ten został bowiem orzeczony przez Sąd I instancji w dolnej granicy przewidzianej przepisem art. 43a § 2 k.k. przy odpowiednim zastosowaniu wszystkich dyrektyw ujętych w art. 53 k.k., w szczególności z uwzględnieniem okoliczności łagodzących i obciążających, a także sytuacji majątkowej oskarżonego o czym była mowa szerzej w pkt 3.1. niniejszego uzasadnienia. Tym samym wniosek w powyższym zakresie uznał za bezzasadny.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

0.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1. Wymierzona kara pozbawienia wolności i środek karny oraz rozstrzygnięcie o świadczeniu pieniężnym i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem I instancji.	
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego była całkowicie niezasadna. Sąd I instancji nie dopuścił się podnoszonych w niej uchybień w zakresie obrazy przepisów prawa materialnego. Wymierzona kara pozbawienia wolności jest odpowiednia do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, a nadto w sposób należyty uwzględnia wszystkie okoliczności obciążające i łagodzące odpowiedzialność karną oskarżonego. Nadto kara ta spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej będąc w odczuciu społecznym karą sprawiedliwą i zniechęcającą popełniania przestępstw, a jednocześnie zmobilizuje oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i przemyślenia swojego dalszego postępowania. Orzeczona zaś kwota świadczenia nie przekracza możliwości majątkowych oskarżonego, a ponadto spełni swoje cele kompensacyjne. Sąd nie dopatrył się uchybień w zakresie wymierzonego środka karnego oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach za postępowanie przed Sądem I instancji. W konsekwencji powyższego wyrok Sądu I instancji należało w całości utrzymać w mocy.</p>	
0.1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ęz le o powodach zmiany kary pozbawienia	

0.1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k., art. 634 k.p.k. i art. 636§1 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze, na które składał się ryczałt za doręczenia oraz wymierzył oskarżonemu za to postępowanie opłatę od kary przeciwko której zwrócona była apelacja w kwocie 180 zł.

7. PODPIS
Agata Wilczewska

0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczona kara i środek kompensacyjny		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana